

מגן לעורף נגד עוזי רובין: דבריו אינם אמת

רובין, ראש מנהלת החץ לשעבר הסביר את השיקולים ואת היתרונות למערכת כיפת ברזל ותותח הוולקן פלנקס. עיקר טענתו הייתה שאפילו האמריקנים כבר לא עובדים על פרויקט הלייזר הכימי וכי עברו לטפל בפיתוח מערכות עתידיות. תשובת מגן לעורף לעוזי רובין

תשובת ד"ר עודד עמיחי, יו"ר עמותת "מגן לעורף",

אל"מ (מיל.) יוסי ארזי, מנכ"ל העמותה ו

ד"ר נתן פרבר, חבר הנהלת העמותה

לעוזי רובין, ראש מינהלת פרויקט לשעבר במשרד הביטחון.

עוזי רובין: כיפת ברזל יעילה מטווח של 4 ק"מ

שיחה עם עוזי רובין, לשעבר ראש מינהלת תוכנית החץ במשרד הביטחון: "כיפת ברזל יעילה כבר מטווח של 4 ק"מ ועד 70 ק"מ, אך צריך להציב אותה להגנה על אוכלוסיות גדולות. זה שאין מספיק סוללות - זה מחדל של מערכת הביטחון, אבל הלייזר "מת" ותותח הפלנקס יעיל לכמה מאות מטר בלבד.

<http://kr8.co.il/BRPortal/br/P102.jsp?arc=161261>

שיחה עם יוסי ארזי: יוסי ארזי הלייזר חי וקיים תשובה לרובין mp3.0430

תוכנו של הראיון של מר עוזי רובין לפורטל "ישראל פטריוטי - Kr8" מהווה דוגמה קלאסית לתערובת של טעוניהם שאינם אמת, הצגת מידע מוטעה והסחת דעת בנושא שאולי אין חשוב ממנו – הגנת העורף מאיומים בליסטיים. לא נגרע משם גם חלקו של "היתום המתלונן על מר גורלו לאחר שרצח את הוריו"...

להלן הפירוט:

1. מר רובין טוען כי אנשי "מגן לעורף" אמרו ש"כיפת ברזל" לא תוכל להגן על אשקלון ובאר שבע.

לא אמת. תמיד הוצג על ידנו כי מערכת כיפת ברזל לא תספק הגנה מול תמהיל של רקטות קסאם-3, גראד רגיל וגראד משופר, הנורות לטווחים של עד כ- 12 – 15 ק"מ. טווח "אי ההגנה" של 4.5 ק"מ של כיפת ברזל נקבע מול קסאם-1 המאוד איטי. תמיד טענו וכתבנו כי אין סיבה שכיפת ברזל לא תוכל להגן על יישובים המרוחקים יותר מהגבול, כמו באר שבע.

ממה מר רובין כל כך שבע רצון? כיפת ברזל לא מסוגלת להגן על שדרות ועל היישובים בעוטף עזה כי הטווח קצר מדי, והיא לא תגן על תל אביב וגוש דן כי הטווח גדול מדי. הסוללה המוצבת ליד אשקלון לא יכולה להגן על אשדוד כי שטח ההגנה שלה קטן מדי וזו המוצבת ליד באר שבע לא תוכל להגן על אופקים או נתיבות, מאותה סיבה. כיפת ברזל לא מסוגלת לייצר פצמ"רים, וכמובן גם לא

טיילי נ"ט, ובעתיד גם לא טיילי שיוט. היא מיירטת רק את הרקטות "הפוגעות", כאילו האחרות לא עושות נזק או שלא גורמות לחרדה. ומה יקרה בעתיד הלא רחוק כשהרקטות יהיו יותר מדויקות, ולא יספיק ליירט רק חלק קטן מהן?

2. עוזי רובין טוען כי כיפת ברזל לא הייתה כלל מיועדת להגן על שדרות ושמה של העיר "השתרבב" לעניין רק בעקבות מעורבותו של עמיר פרץ, תושב העיר. **גם טעון זה רחוק מאד מהאמת.**

באגרת לחברים (19.11.2010) כתב אלון שוסטר, ראש המועצה האזורית שער הנגב: "... בתשובתה לעתירתנו בנושא 'כיפת ברזל', אומרת פרקליטות המדינה: 'לא הבטחנו'. תגובתנו, שתוגש בראשית השבוע הבא, תכריז שאין **גבול לחוצפה** - כיצד החלטות ממשלה (החקוקות בסלע אתר הממשלה ושמצוטטות מפיו של ראש הממשלה וחברי הממשלה), שאומרות במפורש כי המערכת מיועדת להגן על **תושבי עוטף עזה** הופכות פתאום לחסרות משמעות, זאת בשעה שאין כל שינוי בהערכת האיום המהותי"...

על כך גם כתב פרופ' זאב צחור, נשיא מכללת ספיר שבנגב, (ידיעות אחרונות, 23.11.10): "... ראשי הרשויות באזור... פנו בעתירה משותפת לבג"ץ, בתביעה מהממשלה לממש את ההבטחה ולפרוס את הסוללות בשטח. תשובת פרקליטות המדינה היא: 'לא הבטחנו'. אני מבקש להעיד: **הייתה הבטחה שלטונית**. שמעתי במו אוזניי, מקרוב, הבטחה מפי ראש הממשלה... את תשובת הפרקליטות לבג"ץ אלון שוסטר מכנה '**חוצפה**'. מילה מדויקת יותר היא **הונאה**'..."

אם יואיל הקורא, מר עוזי רובין, גם לעיין בדו"ח מבקר המדינה 59'א' ממרץ 2009, הוא ימצא שם את הפרטים הבאים, המצוטטים ישירות משם:

א. "...בחודש אוגוסט 2004 יצא "קול קורא" מטעם מפא"ת לתעשיות הביטחוניות בבקשה להציע פיתרונות ליירוט קינטי של רקטות קסאם **להגנה על שדרות**..."

ב. "...בחודש אוקטובר 2004 הטיל האלוף דן חלוץ על מפא"ת לקדם פיתרונות ליירוט רקטות קסאם שהורחבו בהמשך ליירוט רקטות קצרות טווח..."

ג. דו"ח מפא"ת מאוגוסט 2005 מציין כי "...בתרחישים עתידיים של הגנה על קו התפר עלול איום הפצמ"ר להיות שכיח יותר מאיום הרקטה..."

ד. באוגוסט 2005 החליט תא"ל דני גולד, אז ראש המו"פ במפא"ת, על פיתוח כיפת ברזל. זה היה הרבה לפני **מלחמת לבנון השנייה**, מר רובין. **כיפת ברזל נולדה אז. לא לאחר המלחמה. היא נולדה בעיקר עקב הצורך להגן על שדרות.**

ה. ... "וועדת נגל מצאה כרלוונטיות להגנה כוללת על צפון הארץ ודרומה כנגד רק"ק קצרות טווח, **לרבות כמענה להגנת שדרות ואשקלון**, את המערכות הקינטיות כיפת ברזל ומסך פלדה (הצעה של תע"א), ואת מערכת הלייזר הכימי – הסקייגארד"...

ו. ... "בנוסף בחנה וועדת נגל את המשמעויות של מתן מענה מיידית לשדרות ואשקלון, לפני הופעת מענה מבצעי של כיפת ברזל"...

אז למה לסלף את האמת, מר רובין? את מי אתה מתכוון להטעות?? כיפת ברזל נולדה מתוך הצורך להגן על שדרות וסביבותיה. במשימה זו המערכת לא עמדה עקב אי יכולתה להתמודד עם איומים הנורים לטווחים קצרים (בעיקר על שדרות וסביבתה). על זה אמר ראש מפא"ת לשעבר, האלוף בן ישראל, כי "... אין מנוס משימוש בנשק הלייזר"... ("מקור ראשון" דצמבר 2006).

אבל למר רובין יש כנראה הסכם עם החמאס כי שדרות לא תותקף יותר (למרות שהיא כן הותקפה, גם במתאר הלחימה האחרון). הרי אנו מתכוננים למלחמה הבאה, כדבריו... את מי מעניינים תושבי שדרות, שעוד פעם התחבאו במקלטים או מתחת לשולחנות, מול צהלות השמחה של תושבי באר שבע?? ואנחנו לא מתעלמים מהצורך האמיתי ומיכולותיה של כיפת ברזל להגן על ערים כמו באר שבע, קריית גת, אשדוד, ואפילו אשקלון בתנאים מסוימים.

3. באלגנטיות רבה מתעלם מר רובין מבעיית ההגנה מפני פצצות מרגמה (זה כבר משהו אחר...). האם אינך זוכר, מר רובין, כי מרבית הקורבנות האחרונים, אם לא כולם, ליד גבול הרצועה היו מאיום זה? האם יש לכיפת ברזל מענה לכך – הן גם זה היה איום רלוונטי כאשר החלט על פיתוחה?? **האם יש לך פיתרון אחר מול הפצמ"רים מלבד מערכת הלייזר???**

4. לעומת זאת – מר עוזי רובין מתפאר ביכולותיה של כיפת ברזל להיות חלק ממערך ההגנה על האתרים האסטרטגיים במדינת ישראל.

קביעתו שיש תשתיות לאומיות עליהן ניתן להגן בעזרת "כיפת ברזל" רחוקה מאד מהמציאות:

א. אף אחד לא יורה רקטות ארטילריות (בעלות פיזור של מאות מטרים עד קילומטרים) על מטרות אסטרטגיות קטנות יחסית (שרובן המכריע נמצא גם מחוץ לטווח של רקטות אלו). לשם כך נחוצות מאות, אפילו אלפי רקטות. החמאס והחיזבאללה לא לגמרי טיפשים לבזבזן על מטרות, איכותיות ככל שתהיינה, כאשר הסתברות הפגיעה בהן נמוכה ביותר.

ב. הרבה יותר סביר כי אל התשתיות הלאומיות ישוגרו טילים מדויקים עם רש"ק של מאות ק"ג, כולם מטווחים של 100 ק"מ ומעלה. גם לפי דברי מר רובין כיפת ברזל לא נמצאת כלל בליגה של הגנה מפני טילים אלו...

5. ובאשר לטענת "היתום" ממערכות הלייזר...:

א. את פרויקט הלייזר הפסיקה מדינת ישראל עוד בשנת 2001, מר רובין. לא האמריקאים. גש ובדוק זאת אצל מר נגל. הוא התפאר על נכונותה של החלטה זו בפני בן כספית, בראיון שהתקיים איתו ב-4 באפריל 2008. האמריקאים עצמם המשיכו בניסויים (שהיו חסרי תקדים בהצלחתם) עם מערכת הנאוטילוס - שנבנתה עם מדינת ישראל להגנתה של קריית שמונה, ובהגדרת תצורות מבצעיות עבורה עד סוף שנת 2005. אז הוגדרה גם תצורת הסקייגארד והוצג התכנון המכאני המלא שלה - לשביעות רצונם המלאה של אנשי מפא"ת שנכחו במפגש התכנית בנושא.

ב. מדינת ישראל (מפא"ת) התעלמה ממכתב התחייבות של חברת נורתרופ גרומן, מתאריך 16 בינואר 2007, לאספקת מערכות סקייגארד תוך 18 חודשים (מערכת ראשונה), במחיר קבוע ותוך נכונות לשאת בקנסות פיגורים. אם מדינת ישראל הייתה רוצה - היו בידנו כיום כבר למעלה מ-20 מערכות כאלו. כל איום שהיה נורה מרצועת עזה - היה מושמד תוך שניות ספורות לאחר שיגורו, לרוב בהיותו עדיין מעל שטח הרצועה.

ג. בשנים ובחודשים האחרונים חזרו בכירים בחברה האמריקאית ואמרו כי ניתן לחדש את הפעילות במערכות הסקייגארד אם מדינת ישראל תגיש בקשה פורמאלית לכך. ראה גם תגובת חברת נורתרופ-גרומן בסיכום הראיון הנ"ל עם בן כספית (מעריב, 4.4.2008):

"מחברת נורתרופ-גרומן, מפתחת ה"נאוטילוס" והסקייגארד" נמסרה התגובה הבאה:

"ב-17 במרס ביקר תא"ל (מיל) פנחס בוכריס יחד עם נציגי משרד הביטחון הישראלי באזור ניסוי מערכת הלייזר בווייט סאנדס. במהלך הביקור, הוצגה בפניהם סקירה של מערכת ה- THEL ("הלייזר הכימי") ויכולותיה המוכחות ביירוט טילים, פצצות מרגמה וארטילריה.

"בניגוד למה שפורסם בכלי תקשורת רבים, לא נערכו כל ניסויים במהלך הביקור".

"נורתרופ-גרומן נחושה באמונתה שיכולותיה המוכחות של מערכת ה- THEL מסוגלות לספק את היסוד למערכת הגנה מבוססת לייזר, שתפעל כנגד איומי טילים, פצצות מרגמה וארטילריה. אנו מוכנים להמשיך לתרום להסרת האיום הנ"ל, אם וכאשר נתבקש לכך". סוף ציטוט.

מה מונע ממדינת ישראל לפנות לשלטונות ארה"ב בבקשה להביא אפילו 3 מערכות סקייגארד ראשונות ולבחון את פעולתן באופן מעשי להגנת יישובי עוטף עזה - הן מפני רקטות קסאם והן

**מפני פצצות מרגמה? האם יש פיתרון אחר?? האם מפחדים להשוות אליה את כיפת ברזל??
האם מפחדים לבחון את יעילות מערכות הסקייגארד גם בהגנת מרכז הארץ מפני כל איום ארוך
טווח אחר???**

ד. למה לא משתמשים במערכות סקייגארד להגנת העיר **קבול??** זו אכן שאלה טובה. אנו לא יודעים אם הגנת קבול מהווה צורך אסטרטגי של ארה"ב. גם עוזי רובין לא יודע את זה וכדאי שיפסיק להתחכם. הוא יודע היטב שמערכת הנאוטילוס / סקייגארד פותחה מצורך ישראלי. המפרט יצא מכאן, השימוש היה מיועד לכאן, והפרויקט גם הופסק בגלל התעלמות ממשלת ישראל מהמערכת למרות הצלחתה הגדולה - **וכעת נציגיה מבכים את מותה בדמעות שלישי... אשרינו, יתומים אנו.** מה שברור הוא שאם האמריקאים אכן היו מציבים מערכות כאלו להגנתה של קבול – סיכוי סביר שאף לא רקטת גראד אחת או פצצת מרגמה היו מגיעות אליה כלל. ראה תוצאות הניסויים שנערכו עם הנאוטילוס – ממנה נגזרה מיידית מערכת הסקייגארד, שתכנונה, כאמור, כבר הושלם.

על יעילותה ועדיפותה של מערכת הלייזר הכימי (נאוטילוס) התבטאו אלוף (מיל.) **יצחק בן ישראל**, מי שהיה ראש מפא"ת במשרד הביטחון (מקור ראשון, 29.12.2006), אלוף (מיל.) **דוד עברי**, מי שהיה מפקד חיל האוויר ומנכ"ל משרד הביטחון (בכנס במכון פישר (9.5.2007), ואלוף (מיל.) **יצחק מרדכי**, מי שהיה שר הביטחון (מעריב, 18.5.2007). **להגנה הרמטית** מפני ירי רקטות (קסאמים וגארדים) ופצמ"רים מרצועת עזה, יידרשו **8 מערכות סקייגארד**, בעלות כוללת של כ 500 מיליון דולר (כולל ההשקעה הדרושה להעברה לייצור מתצורת נאוטילוס לסקייגארד). לא תידרש הגנה על כל עיר בנפרד. כל האיומים יושמדו, לא משנה אם הם נורו לשדרות, לאשקלון, באר שבע או תל אביב.

6. טוען מר רובין כי הפעלת מערכות הלייזר כרוכה בשימוש בחומרים המהווים סיכון לאנשים. מ"איש מקצוע" כמו מר רובין אנו מצפים שידע כי אין כל סכנה ב- 5 הסוגים השונים של הגזים ובדלק הסילוני המזינים את מערכת הסקייגארד. כולם אינרטיים, אינם רעילים ואינם מתפוצצים. טווח הביטחון מול מוצרי הפליטה של חומרים אלו קטן מ- 20 מטר לאחר הכללת מסנן מתאים במערכת (כ- 100 מטר ללא המסנן). האם ניסית, מר רובין, לבדוק מהו טווח הביטחון של צוות כיפת ברזל מהמשגר שלו, או את טווח הביטחון של צוות טילי הפטריוט? נכונה לך הפתעה בהיבט הזה. ומה יקרה, מר רובין, אם רקטה או פצמ"ר יפגעו במשגר טעון בטילים של כיפת ברזל? האם זה יעבור ללא כל השפעה על הסביבה?

7. מצאת לנכון, מר רובין, להתייחס כלאחר יד למערכת הלייזר הכימי המוטסת, ה- ABL, אותה ניסה ח"א האמריקאי בהצלחה מרובה לפני כשנה, עת יורטו מהאוויר, בטווח של הרבה עשרות ק"מ, שני טילי סקאד. האם אינך רואה את הפוטנציאל הטמון בהשמדת טילי אויב במרחק של מאות ק"מ מגבולות המדינה? **מדוע שמדינת ישראל לא תפנה לארה"ב בבקשה לערוך ניסויים עם מערכת זו**

להשמדת איומים בשלב החדירה שלהם? מדוע לוותר על אפשרות שכזאת? האם אתה מודע לכך כי התקנת סקייגארד במטוס כזה פשוטה לעין ערוך מהתקנת הלייזר שמהווה כיום את מערכת ה-ABL (שניהם מערכות לייזר על בסיס כימי)? האם אתה מודע להצעתה של חברת נורתרופ-גרומן בנושא, משנת 2003, שלא זכתה לכל התייחסות של מערכת הביטחון?

8. מר רובין טוען שהגנה עולה כסף. הוא צודק. הבה ונבחן את המציאות:

א. מהעיתונות אנו למדים שב-205 מיליון דולר ניתן להצטייד ב-4 סוללות כיפת ברזל (זמן אספקה – שנתיים, כמו זמן אספקתה של מערכת סקייגארד ראשונה), קרי – עלותה של כל סוללה כ-50 מיליון דולר (כנראה עם מלאי טילים ראשוני עבודה).

ב. נשווה סוללת כיפת ברזל למאיר סקייגארד: לדברי אנשי רפאל – סוללת כיפת ברזל יכולה להגן על עיר בגודל ממוצע, בשטח של 100 קמ"ר. זה בדיוק 1/3 מהשטח עליו מגן מאיר סקייגארד אחד (מעל 300 קמ"ר).

ג. לעומת זאת - מחירו של מאיר סקייגארד אחד בייצור הוא כ-30 מיליון דולר. מחיר ממוצע להשמדת איום באמצעות קרן לייזר כ-2000 דולר. זאת לעומת מחיר של כ-80,000 דולר עד 200,000 דולר להשמדת איום אחד באמצעות 2 טילי כיפת ברזל (הוויכוח הוא אם מחירו של טיל כיפת ברזל הוא 40,000 או 100,000 דולר. האחרון כנראה קרוב יותר לאמת).

ד. אז באיזו מערכת ניתן בכלל להצטייד, מר רובין, אם רוצים באמת לספק הגנה לכל האזורים הזקוקים לה? האם אתה בטוח שתוכל בכלל להגן על קריית שמונה עם מערכת כיפת ברזל? האם מדינת ישראל תוכל להצטייד בכמות מספקת של טילים לשם כך? ומה יהיה אז על צפת? על נהרייה? על מעלות??? האם יהיו לך מספיק טילים להגן על כולן???

ה. אך התמונה האמיתית רחבה בהרבה. מאיש מקצוע ברמתו של מר עוזי רובין אנו מצפים שיעשה גם את חשבון עלותה של מלחמה כוללת, מול כל ציר הרשע. מהעיתונות, ומפרסומים אחרים אנו למדים כי במתאר של קונפליקט כולל עתידי - מדינת ישראל צפויה לספוג מטחים של עד כ-1000 רקטות טקטיות ביום (קסאמים וקטיושות למיניהן) וכ-100 טילים אסטרטגיים ביום, הנורים לטווחים של 100 ועד 2000 ק"מ. חישבנו ומצאנו שההשקעה הדרושה להתכונן ל-15 ימי לחימה כאלו, כאשר משתמשים במערכות של טילים נגד טילים בלבד (כיפת ברזל, שרביט קסמים, חץ-2, פטרויט, חץ-3) תגיע עד כדי 30 מיליארד דולר. את זה כינה מר משה ארנס, שר הביטחון לשעבר – "חלום באספמיה" (הארץ, דצמבר 2010).

לעומת זאת, מר רובין, אם נשלב במערכות הטיילים נגד טילים גם שתי שכבות הגנה מבוססות על מערכת הסקייגארד – קרקעיות ומוטסות – ההשקעה הנדרשת בהן תהיה כ-4.4 מיליארד דולר. על

זה נוסף כ- 1/10 מכמות הטילים נגד טילים בהם יהיה צורך להשתמש אם רק הם יהיו בידנו – וזאת כגיבוי, למקרים של מזג אוויר גרוע במיוחד. כך נגיע למתאר של מערכת שמימושה כבר אינו "חלום באספמיה", שתוכל להגן גם על היישובים הצמודים והקרובים לגבול מפני רקטות ופצמרים, ואפילו תדע להגן מפני טילי שיוט, שהולכים והופכים לאיום מסוכן ביותר, שאין אף מערכת של טילים נגד טילים שמסוגלת להתמודד איתם (זכור את דבריו של האלוף דוד עברי, באותו דיון אצל שר הביטחון בו השתתפנו כולנו, גם אתה).

אז, מר רובין, מחיר השמדתו של כל איום יהיה כ- 3000 דולר בלבד (גם באמצעות מערכות הסקייגארד המוטסות). לא נהיה רגישים לעלותו של כל יום לחימה, שיגיע עד למיליארד דולר ליום – אם משתמשים בטילים נגד טילים בלבד. אז האויב יותש כלכלית. לא אנחנו.

אז תהיה הגנה אמיתית על מדינת ישראל.

משה ארנס מיצה את המחדל החמור בהגנת העורף (הארץ, 28.12.2010): "...מוטב שראש הממשלה שלנו, שר הביטחון, השביעייה, הקבינט, המועצה לביטחון לאומי, צה"ל וועדת חוץ וביטחון של הכנסת, יפעילו את הראש ויתחילו לעבוד. המלאכה מרובה והזמן עלול להיות קצר. אחרת, כדאי שכבר נתחיל להתכונן לוועדת החקירה הבאה..."

הנושא חשוב מדי, ולא ניתן, לכן, להימלט מההיבט האישי, ב- 24 באוקטובר 2004 כותב **אמנון ברזילי** בעיתון "הארץ":

... "גם בתוך מערכת הביטחון חלה תפנית. עוזי רובין, בעבר ראש מינהלת "חומה" במשרד הביטחון להגנה מפני טילים בליסטיים ומהמתנגדים החריפים ל"נאוטילוס", הפך לתומך נלהב. "בזמנו, כשהציגו את הטכנולוגיה כתוכנית הצלה לתושבי קריית שמונה נגד קטיושות, אמרתי - אלה הם חלומות באספמיה", מעיד רובין, "אבל בינתיים יש התקדמות עצומה בתחום של נשק אנרגיה. חוץ מזה, הזדעזעתי כישראלי כשנודע לי שמשרד הביטחון קיצץ בהקצבה שלו לפיתוח המערכת אחרי שהאמריקאים השקיעו כל כך הרבה בפרויקט שמיועד לישראל. אמרתי לעצמי - זו התנהגות לא רצינית". רובין, המשמש כיום יועץ למשרד הביטחון, פנה מיוזמתו לשטייניץ ועודד אותו להחיות את הפרויקט..."

וקטע ממייל שעוזי רובין עצמו שלח בנובמבר 2006:

"המאמר במעריב ("מה בוער", מאת פליקס פריש, מעריב, 21.6.2006) שהיה כולו תעמולה של מפא"ת ורפא"ל היה מקומם ומרגיז... גם אני מנסה לעזור לקידום מערכת הסקייגארד, עם מוטיבציה מעט שונה משלך אבל מה זה משנה... מפא"ת מחבלת בעניין מכיוון שסקייגארד מתחרה בתכניות

שלהם. מה שקורה בעצם ימים אלה זו שערורייה. יש לי רעיון מסוים לגבי מה שניתן לעשות כדי לעזור ככל האפשר..".

מסתבר כי מר רובין היה מתנגד חריף לפיתוח הנאוטילוס, אח"כ הפך לתומך נלהב בלייזר, אח"כ חזר והפך למתנגד חריף למערכת הסקייגארד ואף קבע את מותה הפתולוגי. אולי הגיע הזמן שימיר שוב את דעתו ויתרום להחייאתה ובכך יביא ישועה וגאולה לעם ישראל? אולי הוא יזכה בגין זאת בפרס ביטחון ישראל נוסף?

אז מה קרה מר רובין? הרי הלייזר נשאר בדיוק אותו לייזר. האיומים רק הולכים ומחריפים. האם שמירה על האינטרסים העסקיים של רפאל חשובה מהגנה אמיתית על העורף? האם אתה באמת יכול לישון בלילה כאשר עמדתך החדשה, הנוכחית, מהווה בסיס להרבה ממקבלי החלטות שאינם מבינים מאומה מהבחינה המקצועית? האם ברורה לך האחריות שנטלת על עצמך???

בברכה ובלב כואב,

ד"ר עודד עמיחי, יו"ר עמותת "מגן לעורף"

אל"מ (מיל.) יוסי ארזי, מנכ"ל העמותה

ד"ר נתן פרבר, חבר הנהלת העמותה.